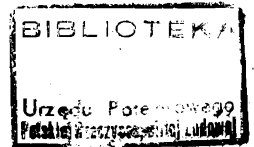

URZĄD PATENTOWY

B21d 51/54

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 706.

Kl. 7 c²⁸.

Škodovy Závody Akciová Společnost v Plzni,
Plzeň (Czechosłowacja).

7c 22/02

Zwijane łuski do nabojęw.

Zgłoszonó: 23 lipca 1920 r.

Udzielono: 30 września 1924 r.

Pierwszeństwo: 21 października 1918 r. (Austria).

Wynalazek niniejszy dotyczy łusek patronowych zwijanych i polega w istocie na takim sposobie łączenia kadłuba łuski z jej dnem, który usuwa wszystkie niedogodności, wynikające ze znanych dotychczas sposobów połączeń tych części. Niedogodności te, jak wiadomo, polegają na tem, że po pierwsze moc połączenia jest niedostateczna, po drugie już sama fabrykacja osłabia łuskę na tyle, iż przy wystrzale łuska pęka, i po trzecie, że w związku z wystrzałem następuje zacinanie się łuski w lufie karabinu, a także połączenie kadłuba z dnem łuski nie jest w dostatecznej mierze elastyczne.

W sposobie, stanowiącym przedmiot niniejszego wynalazku, unikamy wszystkich powyżej przytoczonych braków. Dzieje się to przede wszystkim wskutek tego, że połą-

czenie odpowiednio odwiniętego kadłuba łuski z dnem jest uskutecznione przy pomocy tarczy zmocowanej z dnem naboju.

Fig. 1 przedstawia połączenie tego rodzaju. Tworzące obrzeże dno *b* patronu ma w tym wypadku formę gładkiego krążka. Kadłub *a* łuski wchodzi w płytkie wydrążenie dna i łączy się z nim zapomocą krążka *b*. Kadłub jest więc z zewnątrz zupełnie swobodny. Zastosowanie denka w postaci płaskiego krążka wykazuje, w stosunku do zwykłej miseczkowej formy denka, tę główną zaletę, że nie unieruchamiamy łuski ani z zewnątrz, ani z wewnątrz. Pozwala to na dostateczną elastyczność przy ekstrakcji łusek wystrzelonych i daje możliwość uniknięcia zacinania się łuski w lufie karabinu.

Fig. 2 i 3 wykazują bardzo podobne urządzenie. Różnice, w porównaniu z opisa-

nym już przykładem, stanowi w tym wypadku brak wyłobienia w denku patronu. Kadłub *a* oprawia się na denku *b* i łączy z nim przez odwiniecie brzegów tarczy *b'*. Po odwinieciu, tarcza przybiera formę płaskiego krążka.

Podobnie urządzenie przedstawione jest na fig. 4 i 5. Do usztywnienia łuski służy tutaj pierścień *g*, połączony z dolną częścią kadłuba. Odporność pierścienia odpowiada naprężeniu, powstającemu przy wystrale, wobec czego pierścień nie podlega odkształceniu i zacinanie się łuski w lufie jest wykluczone.

Powyższe opisy sprowadzają się w swej istocie do tego, że dla uniknięcia zacinania się łusek w lufie część dolna łuski pozostaje nazewnątrz lub nawewnątrz zupełnie wolną, a więc łuska nie traci swej elastyczności, albo też część dolna zostaje usztywnioną wystarczająco silnym pierścieniem, który przejmuje bez odkształceń ciśnienia

wewnętrzne gazów, powstające przy wystrale.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zwijana łuska do naboju, której zawinięty u dołu kadłub łączy się przy pomocy krążka z denkiem naboju, tem znamienna, że krążek ten jest płaski, kadłub zaś wchodzi w płytkie wyłobienie denka w taki sposób, że pozostaje wolnym zarówno ze strony zewnętrznej jak i wewnętrznej.

2. Zwijana łuska podług zastrz. 1, tem znamienna, że kadłub naboju ustawiony na denku, mającem postać płaskiego krążka i tworzącem zewnętrzne obrzeże naboju, łączy się z nim zapomocą odwiniecia brzegów połączonego z dnem krążka, który po odwinieciu przybiera formę płaskiej tarczy.

3. Zwijana łuska podług zastrz. 1 i 2, tem znamienna, że część dolna kadłuba łuski posiada usztywniający ją pierścień zewnętrzny.

**Škodovy Závody Akciová Společnost
v Plzni.**

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

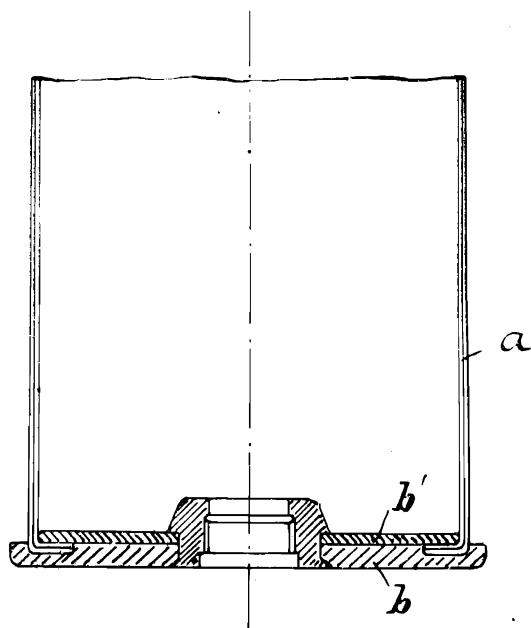

Fig. 2

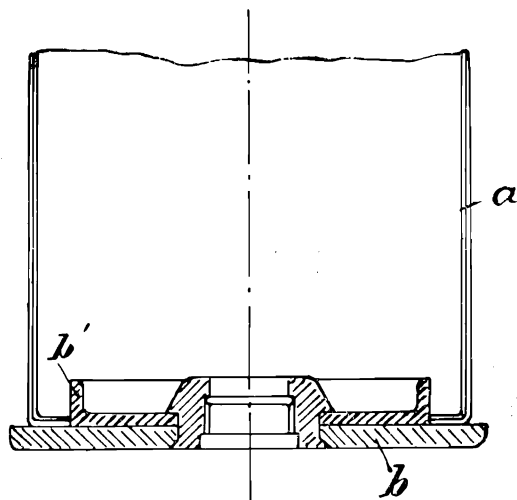

Fig. 3

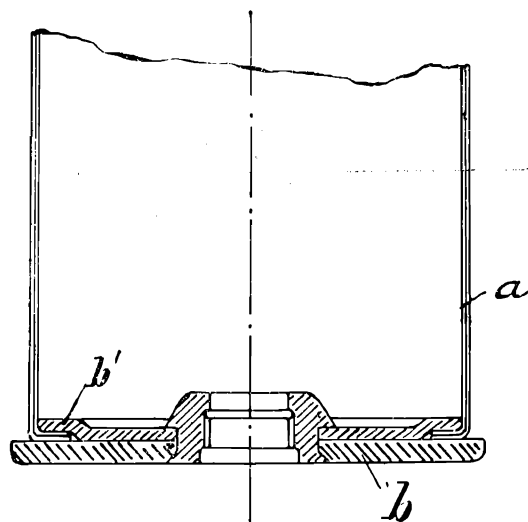

Fig. 4

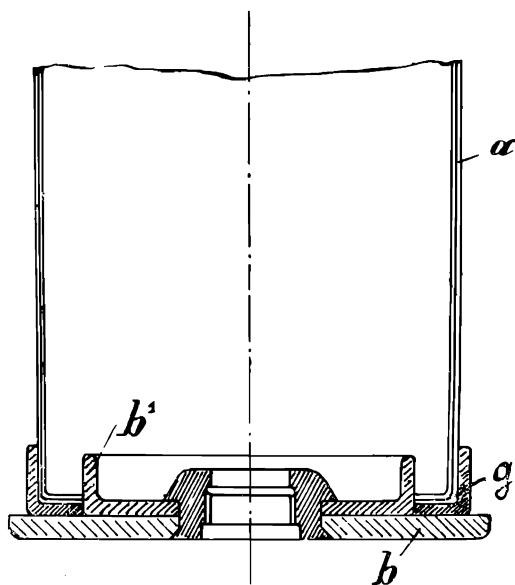

Fig. 5

